

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Romula virgine. Cap[itulum]. cix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

tates depopulavit. In cuius medio tribulationis tempore: redemptus episcopus sanctitate conspicuus in christo quieuit.

De sancto Specioso monacho. Cap. cvi.

Speciosus

monachus beati bñdicti discipulus sub eodē patre vita et sanctitate refulsit. De quo grego. iij. dial. c. ix. scribit: q̄ fratrem habuit germanū noie gregoriū: q̄ ambo nobiles viri et exterioribus studiis eruditi multas pecunias in hoc mūdō possederāt: s; cūtra pauperibus largientes in castro monasterio permanserunt. Dum autē speciosus p̄ utilitate cenobii iuxta capuanam urbem missus fuisset: die quadam frater eius gregorius cum fratribus ad mēsam sedens atq; conuēscēs p̄ spiritum sublimatus asperit: et vidit speciosum germanū sui aīam longe a se positū: ab angelis in celū deferrī: Quod mox fratribus indicauit: et cucurrit. Jamq; eīdē fratrem suū sepultū reperit: quem tamē ea hora qua anima eius uiderat exisse de corpore inuenit.

De sancto Spe abbate. Cap. cvii.

Spes abbas

constructor fuit monasterii quid dicitur: cam ple qui. vi. miliario a uetustana urbe distinguitur. Qui dum sanctitate uite polleret per. iij. annorum spatium lumen oculorum amisit. Sed cū a deo flagello castigaretur corpore: habebat per sancti spiritus custodiam cōsolationez cordis. Post annos 70. xl. ei dominus miraculose lumen restituit: vicinum eius obitum denunciavit: atq; ut in monasterio circumquaq; constructis: uerbis uite predicaret admonuit: quatenus corporis recepto lamine uisitatis in circuitu fratribus cordis lumen aperiret. Qui statim iussis obtemperas fratrum cenobia circumiit: et mandata uite: q̄ ab angelo didicerat predicauit. Quintodecimo igitur die ad monasterium suū peracta p̄dicatione reuersus est. Ibiq; fratribus uocatis astans in medio sacramentum dñici corporis sumpsit: moxq; euz eis psallere cepit. Qui illis psallentibus orationi intentus anima redidit. Omnes 70 fratres qui aderant ex ore eius exisse colubam uiderūt: que mox aperto oratorij tecto egressa aspiciētib; illis penetravit celum. Hec gregorius. iij. dial. cap. xi.

De sancto Probo episcopo. Cap. cviii.

Probus

episcopus reatine civitatis fuit. Qui uita et sanctitate atq; doctrina cōspicuus nō mediocriter effulsit. Appropinquante uolente ei terminio eū grauis sima depressit egritudo. Qui p̄ smarum noie: circumquaq; medicos cōgregauit si forte ei laguozū subueiri posset. Qui ueniētes ad tactū uene denūcianerūt ei: eritū citi affuturū. Eū uo iā tps̄ refectionis icuberet: sc̄tus ep̄s de assistentiū poro q̄ de sua salute sollicitus: eos cū sene p̄e admonuit: ut se post laborem et refectione repararet. Quibus igitur abscedētib; unū trimodo ei relicto est puer. Qui dū lecto iacetis assisteret: subito asperit intrātes ad uirū dei q̄ sda uir os stolis eadēdit amictos q̄ eundē q̄z cadoze uestiu uultū iudiz luce uicebāt. Qua claritate pulsus puer cepit enisilla uoce clamare. Qua uoce comor ep̄s intrātes asperit et cognouit: et stridentē: puerū cepit psolari dicēs ne timeret: qz sc̄tus iuuenalis et sc̄tus eleutheri martyres ad se uenisset. Ille autē tate uisiois nouitate nō ferēs: cursu cōcito cū foies fugit atq; eos q̄s uiderat p̄iac medicis nūciauit. Illi uo p̄pere descendētib; s; egrū quē reliquerat defunctū inuenērūt: quia illi eū secum tulerant. Quodcum uisionez puer ferre nō potuit qui remanserat. Hec ubi supra capitulo. xij.

De sancta Romula uirgine. Cap. cix.

Romula

uirgo apud urbem romanā claruit que cuiusdā anus sc̄tissime discipula fuit: et i quodā monasterio iuxta bē marie uirginis ecclesiam una cū quadā alia cōdiscipula cū ea mansit. Hec tres in uino habitu sc̄timoniali cōmanentes: uiam quidem moribus diuitem: sed rebus pauperem ducebāt: inter quas tamē romula magnis meritis antebat. Erat quippe mire patientie: summe obediētie: cuius os suū ad silentium: studiosa ualde ad orationis usum. Que tandem paralypsi percussa: multis annis in lectulo decubans: pene omnibus membris imposita iacebat: nec tamē eius mentem ad impatientiam flagella perduerant. Et tanto sollicitius ad orandum excreuerat: q̄to aliud quodlibet agere non uolebat. Nocte igitur quadam uocauit matrem redemptam: que mox conuergens ad eam: cum alia cōdiscipula accessit. Et dūz media

De sanctis quorum certa dies cele. igno. Fo. cccxi

nocte lectulo iacentis assistent: subito celi-
tus lux emissa cellam impleuit: et splendor tante
claritatis emicuit: ut corda assistentium pa-
uore perstringeret: atque omne corpus illarum
obrigesceret. *Leperunt namque quasi cuiusdam*
magne multitudinis ingredientis sonus au-
diri: ostium cellule concutit: ac si intrantium
turba premeretur: et ingrediendum quidem mul-
titudinem sentiebant: sed nimietate timoris et
luminis videre nil poterant. Procinusque mi-
ri odoris, fragrantia subsequuta est: ita ut quas
lux terruerat: odoris refoueret suauitas. Le-
peritque romula magistrum consolari: et blanda vo-
ce predicere: quod tunc non esset mortura. Post-
aliquod uero tempus spatium paulatim lux est sub-
tracta: sed is qui subsecutus est odor remansit
cum quo et dies secundus ac tertius transit. No-
cte uero quarta iterum magistrum uocauit: via-
ticum petiit: et accepit. Et ecce subito in pla-
tea ante ostium cellule duo chori psallentium
constiterunt: et sicut se dicebat serus ex uoci-
bus discreuisse: psalmodie cantus dicebant utri-
que: et femine respondebant: intra tales cele-
stes crequias sancta illa anima carne soluta
est. Quia ad celum ducta: quanto chori psallentium
altius ascendebant: tanto cepit psalmodia leni-
us audiri: quousque et psalmodie sonitus et odo-
ris suauitas elongata finiretur. Hec quarto
dialogorum capitulo. xvi.

De sancta Tharsilla amica sancti grego-
rii pape. *Cap. cx.*

Tharsilla

secta beati grego-
rii pape magni
amica fuit: de qua
idem quo supra libro. c. xvij. tra-
dit quod alias duas sorores su-
as uirtute cotinua orationis:
grauitate uite: singularitate
abstinentie: ad culmen sancti
tatis exereunt. Quic pvisiones felix secundus
atauius prefati doctoris romane ecclesie anti-
stes et sanctus apparuit: eaque ad mansionem pe-
petue claritatis ostendit: et ipsas ad illam inui-
tauit. Que subsequenti morbo febre correpta
ad diem peruenit extremum. Cum autem multi
ad eius obitum conuenientes ipsius lectulum cir-
cūstarent: ecce ille subito sursum respiciens:
iesum ueniētem uidit: et circumstantibus accla-
mare cepit: ut recederēt: et locum iesu ueniē-
ti darent. Quos in eum: que uidebat: intēderet
sancta illa anima e corpore est egressa. Tanta au-
tem fragrantia miri odoris aspersa est: ut ip-
sa quoque suauitas ostenderet: illuc iuuctorem
suauitatis uenisse. Cum autem eius corpus
ad lauandum esset nudatum: longe orationis
usu in cubitis et genibus camelorum more in-
uenta est obdurata cutis excreuisse: et quod

uiues spiritus eius semper egerit: caro mor-
tua testabatur.

De sancta Musa uirgine. *Cap. cxi.*

Musa uirgo
apud
urbem roma-
claruit. De qua
idem qui su-
pra libro. iij.
capitulo. xvij. scribit: quod qua-

dam nocte ei per uisionem sancta
dei genitrix apparuit: et cum
esset puella parua: cocuas ei in albis vestibus
puellas ostendit. Quibus cum illa admisceri
appeteret: sed se eis iungere non auderet:
beate uirginis est uoce requisita: an uellet cum
eis esse: atque in eius obsequio uiuere. Et cum
puella respondisset quod sic: mandatum proti-
nus accepit: ut nil ultra leue spuellare age-
ret: a risu et iocis abstineret: et quod inter eas:
quas uiderat die. xxx. ueniret. Quibus uisus
in cunctis suis moribus: puella immutata est:
omneque a se leuitatem puellaris uite deter-
sit. Et dum parentes eam immutatam mira-
rentur: requisita omnia uisa narrauit. Sed post
xv. diem febre corripitur: die uero. xxx. ad cri-
tum eidem appropinquant: eadem dei geni-
trix cum puellis: quas uiderat: denuo reuela-
tur. Cui etiam eam uocanti: aperta uoce se ue-
nire respondit: atque in ipsa locutione. Spiritum
reddidit: et ex uirgineo corpore cum sanctis
habitatura uirginibus exiit.

De sanctis duobus monachis
martyribus. *Cap. cxij.*

Domonachimarus

cyres: quorum nomina non habentur
expressa: in provincia ualerie pas-
si sunt. De quibus narrat gregorius. iij. dia-
cap. xxiij. quod dum essent monachi in quodam mo-
nasterio: quod per abbatem ualentionem regebatur
et in ipso cenobio longobardi seuietes ue-
nissent: duos prefatos monachos in ramis uni-
us arboris suspenderunt. Factoque uespere:
utroque spiritus claris illic apertisque uocibus
psallere ceperunt: ita ut ipsi quoque eos
occiderant: cum uoces psallentium audiret:
nimium mirati terrentur. Quas etiam uo-
ces captiui omnes: qui illic aderant: audie-
runt: et eorum psalmodie postmodum testes
extiterunt.

De sancto surano martyre. *Cap. cxij.*

Suranus abbas

et martyr in provincia surana
passus est. De quo eodem libro. ca-
p. xxiij. habetur: quod dum esset pa-
ter cuiusdam monasterii in eadem
provincia siti: captiuis aduenientibus atque a